

at jeg engang som arbejdsminister var så stolt af, jeg havde lavet en lov – efter at der havde været et udkast til, jeg ved ikke hvor indviklede bestemmelse – hvor der bare stod, at til dette projekt kunne enhver søge. Selve ordet enhver er jeg meget tilfreds med, så det er jeg helt enig med hende i.

Når vi går ind i sådanne forhandlinger, går vi ikke ind for at se: Hvor lidt kan vi leve med, hvor dårligt et resultat skal vi acceptere? Vi går ind for at finde et godt resultat. Det er min erfaring, at en høj fællesnævner altid giver de bedste varige resultater, hvor alle parter, der går ind, får sager, der virkelig står deres hjerte nær, gennemført, frem for at vi sidder og prøver at skære ned på hinandens ønsker så langt som overhovedet muligt.

Så mine forventninger vil være, når jeg kommer i dialog med fru Birthe Rønn Hornbech, at vi finder et godt resultat for miljøet, at vi finder en god afvejning for forskningens frihed i forhold til ejendomsretten, i relation til intellektuelle ejendomsrettigheder.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nå ja, der slap det ud, for det er jo det, det drejer sig om hele tiden, ikke, at det er en politisk vurdering: Hvad er almenvellet? Og hvad er det, vi ønsker? Ønsker vi naturen hundrede procent, og så må ejendomsretten vige – for meget efter vores opfattelse – eller det modsatte?

Er vi så ikke inde i et partipolitisk slagsmål, som hører hjemme i den almindelige lovgivning og ikke i grundloven, når det drejer sig om naturen?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Vi forestiller os ikke, at vi gensplejser os frem til en særlig idealiseret form for politikere til de drøftelser, der forestår i forfatningskommissionen. Vi forestiller os nogle, der til skuffende forveksling ligner fru Birthe Rønn Hornbech og mig. Det vil sige, at vi kommer med en bagage af holdninger, vurderinger osv., og så skal vi prøve at finde en fællesmængde, som vi hver især kan være glade for og stolte af, og som vi kan anbefale den danske befolkning.

Der er det bare, jeg har det synspunkt baseret på erfaring, at jo højere man lægger det niveau, og jo gladere de folk, der deltager i det, bliver over det endelige resultat, desto mere varigt og holdbart bliver resultatet også, og jo lettere bli-

ver det at få det igennem ved en folkeafstemning.

De, der lavede grundloven i 1953, kan jeg love for – ellers kan fru Birthe Rønn Hornbech gå ned og se, hvad det var for nogle typer, der gennemførte det – var mennesker, der var stærkt rodfæstet i deres eget partis traditioner og holdninger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har en fornemmelse af, og det kan hr. Svend Auken bekræfte eller afvise, at et meget væsentligt punkt i hr. Svend Aukens motivation med hensyn til at fremsætte det her, er det, der står som afsnit 8: spørgsmålet om folkekirken, hvor jo altså konsekvensen af beslutningsforslaget er, at folkekirken afskaffes.

Jeg vil gerne anholde det, hr. Svend Auken nu siger i sin ordførertale: Vi skal bevare folkekirken, men give den selvstyre. Der vil jeg så spørge: Hvad er det, eller hvem er det, der definerer folkekirken som folkekirke? Det er vel grundloven. Første gang, ordet folkekirke bliver nævnt i det danske sprog, er i øvrigt i grundlovens § 4. Der er folkekirken defineret som en ordning, hvor staten på én gang beskytter og regulerer folkekirkens anliggender.

Kl. 15.45

Kan hr. Svend Auken ikke se, at det med et fint ord er et *contradictio in adjecto*, en tilføjelse, der modsiger, at sige, at man vil bevare folkekirken, men give den selvstyre? Det er ensbetydende med at afskaffe folkekirken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu er det ikke et beslutningsforslag om en ny grundlov, det er et beslutningsforslag om en forfatningskommission, der skal diskutere spørgsmål i relation til en ny grundlov.

I den forbindelse ønsker vi, at man opfylder den løfteparagraf, der allerede står i den nuværende grundlov, nemlig at man indfører selvstyre i folkekirken, men derudover ønsker vi at forholde os til det, at vi på samme tid ønsker at bevare den folkekirke, som 84-85 pct. af den danske befolkning er medlem af, samtidig med at vi sikrer religionsfrihed og religionslighed for andre trosretninger: den katolske kirke, frikirker, andre kirkelige samfund, Det Mosaiske Troesamfund, muslimske trossamfund osv.

Der synes jeg, at der i vores forslag egentlig er en ganske elegant løsning på dette med religi-